

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карася Сергія Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII

К и ї в
3 липня 2024 року
№ 123-3(І)/2024

Справа № 3-98/2024(205/24)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карася Сергія Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 2, ст. 25) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Карась С.А. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункт 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення

змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII зі змінами (далі – Закон № 1774).

Відповідно до пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1774 мінімальну заробітну плату після набрання чинності Законом № 1774 не застосовують як розрахункову величину для визначення посадових окладів та заробітної плати працівників та інших виплат, крім розрахунку щорічного обсягу фінансування статутної діяльності політичних партій (абзац перший); до внесення змін до законів України щодо незастосування мінімальної заробітної плати як розрахункової величини її застосовують у розмірі прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року, починаючи з 1 січня 2017 року (абзац другий).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Карась С.А. перебуває на обліку в Головному управлінні Пенсійного фонду України в Житомирській області (далі – Управління), має статус особи, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи та проживає в населеному пункті, який віднесено до зон радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи.

У листопаді 2022 року Карась С.А. звернувся до Житомирського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Управління, в якому просив визнати протиправною бездіяльність Управління щодо ненарахування та невиконання з 1 вересня 2022 року підвищення до пенсії як пенсіонеру, який не працює і проживає на території радіоактивного забруднення, у розмірі, визначеному статтею 39 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII зі змінами (далі – Закон № 796); зобов’язати Управління з 1 вересня 2022 року проводити нарахування та виплату підвищення до пенсії як пенсіонеру, який не працює і проживає на території радіоактивного забруднення, у розмірі, визначеному статтею 39 Закону № 796, що дорівнює двом мінімальним

заробітним платам, установленим законом про Державний бюджет України на відповідний рік, щомісячно.

Житомирський окружний адміністративний суд рішенням від 10 квітня 2023 року, залишеним без змін постановою Сьомого апеляційного адміністративного суду від 22 листопада 2023 року, позовні вимоги задовольнив частково: визнав протиправною бездіяльність Управління щодо ненарахування та невиплати з 1 вересня 2022 року підвищення до пенсії Карася С.А.; зобов'язав Управління здійснити з 1 вересня 2022 року нарахування та виплату такого підвищення у розмірі, визначеному статтею 39 Закону № 796, що дорівнює двом прожитковим мінімумам для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня відповідного календарного року; у задоволенні решти позовних вимог відмовив.

Не погоджуючись із таким рішенням судів, автор клопотання звернувся до Верховного Суду.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 7 травня 2024 року касаційну скаргу Карася С.А. залишив без задоволення, а судові рішення судів першої та апеляційної інстанцій – без змін.

2.1. Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосування пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1774 в остаточному судовому рішенні у його справі призвело до зменшення розміру доплати до пенсії пенсіонеру, який не працює і проживає на території радіоактивного забруднення, порівняно з раніше встановленими статтею 39 Закону № 796 виплатами, що вказує на звуження змісту та обсягу його конституційних прав, зокрема права власності, визначеного частинами першою, четвертою статті 41 Конституції України.

Автор клопотання також вважає, що встановлення оспорюваним приписом Закону № 1774 розрахункової величини для визначення розміру доплати до пенсії, відмінної від розрахункової величини, що закріплена Законом № 796, і пріоритетність застосування приписів Закону № 1774 не відповідає статтям 1, 3,

частині другій статті 6, частині другій статті 8, статті 16, частині другій статті 19, статтям 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, третій статті 46, частині першій статті 50 Конституції України.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Обґрунтовуючи твердження щодо невідповідності Конституції України пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1774, Карась С.А. заявляє про створення правових колізій, неоднакове застосування оспорюваного припису Закону № 1774 судами та долучає відповідні судові рішення, роздруковані з Єдиного державного реєстру судових рішень.

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України зазначає, що неоднозначність судової практики щодо застосування тих чи інших приписів законів не свідчить про їх неконституційність, а усунення такої неоднозначності не належить до повноважень Конституційного Суду України, визначених у статті 150 Конституції України, статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Карась С.А. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карася Сергія Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**